

Orders for Oriental ^{products} goods sent by David,
Joseph Lebdi's ^{nephew} ~~father~~, from the India route
to Cairo.

ULC Or 1080 J 92

(Nahray b. Nathan,
The writer of this letter, like his late father
Nathan b. Nahray, lived in Alexandria. ¹
He had received a letter from Abū Sulayman ²
Dāūd, ^(David) also a detailed ^{list} of
Oriental products ^{reported} ~~sent~~ by him to Cairo, from
anywhere on the India route. ³ Nahray
~~entrusted~~ ^{with} now two friends each ^{with} 100
goldpieces - a large sum in those ^{early times} days - to buy
as soon as possible ^{again} ~~from~~ ^{from} David's ship-
ments. Since he ^{has} breaks off after l. 13,
only seven orders are preserved. ^{others}

send now 200 l. ~~to his~~ ^{to his friends} entrusted in equal shares

The quansu ordered seem to indicate that
the goods ordered were left for the local market
for export. One has the impression

The S.L. had received approval for Nova
before the sent on by ... up to on Aden.

W W

I 30

~~was reissued on ...
after logit also ...
M. 1-1-1 ...
A 66.79 = N 31.2 ...~~

I 234
M. 26
to 1070
373 454

נוכח המחסור הכרוני במטבעות כסף בתקופה היא - עיין במבוא, עמ' -
אפשר אולי להבין מדוע ביקשוהו באלכסנדריה דוקא. מטבעות נטבעו גם בה וגם
קואנין אלדואנין
בקהיר, עי' אבן סמאתי, /קהיר 1943, 331. ואולם מאחר שרוב החומר הגלמי בא
מן המערב, אולי היתה סביעת מטבעות כסף מצויה יותר בעיר הנמל אלכסנדריה.
יש ידעים להנחה, שהכסף היה דרוש לתעשיית כלי כסף וקישוטים, כי המוצר
קנה גם כסף ישן, עי' ש' 13. שני הקונים היו מעורבים בחר הודו, וכלי כסף
היו סחורת יצוא, כפי שיש ללמוד מסמ' 1 וכו'.

276

מילא, אלא האות ב (כנראה התחלת המלה בן) בשורה השלישית; (ב) הכותב
 אסמאנ הנ"ח בראש העמוד כ 5 ס"מ ריקים, שמילא אותם אחר כך בשורות
 אלכסוניות, שכתבם הוא הפוך, כרגיל, כלפי הכתוב בפנים. לפי חושו
 האיטטי של כותב זה - ושל אחרים, עיין במבוא עם הנחת מקום רב
 בשוליים ובראש העמוד ומילואו אחר כך בכתב פוסיפה יופי לצורתו החיצונית
 של המכתב.

מקבל המכתב, אבו זכרי יהודה בן יוסף הכהן, הוא פקיד הסוחרים של
 קהיר, שחתם ראשון על מסמך מס' 20. עיין שם בביאור. אנו רואים אותו
 כאן טוב בחברת ברכות בן לברי, וע"י כך נקבע גם זמן מכתבנו, לערך
 1125 - 1145.

כאמור שמו של השולח לא נשמר. ואולם חלוקת הכתוב על גבי הנייר,
 המליצה הקוראני שבסוף המכתב עם התאריך שממאלה עמוד ב', ש' 6
 (עיין למשל מס' 120, 121 בסוף) ואופי הכתב רוטזים לאיש מצפון אפריקה.
 הביקוש לכסף עשת (חתיכות כסף מותך) קשור במסחר הודו, ששני הקונים
 כאן היו מצורבים בו. כי כלי כסף היו סחורת יצוא להודו, ע"י במבוא
 עם. הכסף בא ממכרות ספרד וצפון אפריקה. על כן סוחר קהיר היו
 צריכים לבקשו בעיר אלכסנדריה, ביחוד בשנים שלא היה מצוי והקופצים
 עליו רבים.

גם הכרכום (בער' זעפראן), ההולך כאן מאלכסנדריה אל קהיר, מוצאו
 כנראה מספרד, השווה מאיהוף^{רמ"ס} עשבי רפואה, מס' 135.
 בסיום המכתב נותן ההכותב עצה איך להכין רפואה לעיניים (עי' עמוד
 ב', ש' 2), כנראה לאחר ששלח מקודם נזול להכנתה (בראש העמוד, ש' 4).
 אולי היה השם "עטאר", בסם, רוקח, שעסק גם במסחר וגם בהרכבת רפואות.

תרגום 21

(1) בשם (ך) הרמון).

מכתב מס' 120
 מכתב מס' 121
 מכתב מס' 122
 מכתב מס' 123
 מכתב מס' 124
 מכתב מס' 125
 מכתב מס' 126
 מכתב מס' 127
 מכתב מס' 128
 מכתב מס' 129
 מכתב מס' 130

(2) בסכתבי קודם אל הדרת אדוני, השיך הנערץ - שואל אני מאת ה' שיחיהו ויתמיד יקרו (3) ואשרו ושלום ובטחוננו וישפיל בהכנעה ממיסה קלון את מקנאיו ואויביו, (4) והצלחה מלאה אל ימנע ממנו - הודעתיו שהגיעו הדינרים שנשלחו (5) בידי ברכאת בן אל-לבדי. מספרם ומשקלם היו נכונים, אלא שנשארו (6) ביניהם בערך עשרים דינרים שבורים וחטרים, והם ישובו אליך. וכבר (7) הודעתיו, שהדינרים המעולים מן הראוי להוציאם באלכסנדריה, (8) אך לא השבורים והחטרים. ואילו כסף עשת אצלי נדיר (9) באלכסנדריה, ועלה מחירו והוא שווה היום באלכסנדריה 8 דינרים (10) המאה עד 8 פחות שמינית. ואני עמלתי ביותר וחיפשתי בכל המתבואים (11) עד שהישנתי לך ולאבן אל-לבדי כמות כנגד מאה וארבעים דינר (12) ואני אשלך אותה ואמסור לו חלקו ואניח חלקך עד שאסלה [מי שאופל לסמוך עליו] (13) והיה עלי לשלוח את הכסף הישן עם הרון בן רגא, (14) אך ה' לא הסכים, כי אני כבר הכבדתי עליו בהובלת הכרכום, על כן לא... (15) האם תרצה (?) שאסלה לך דבר ב' ידי

.....

בשוליים

ואני [.....] והוא יס [ע / / ... / .. /

.....

בראש העמוד

(1) מאפרים בן אסמאעיל והם בחבילה עם הר [ון בן] (2) רגא, ועליהם נכתב שמו. ואם יגיעו אליו, תקח ממנו חתימה, (3) כי אפרים לקח ממני חתימה, קודם שספר לי דבר. (4) ואם נמצא עדיין (אצלך) הכר של ציר, קח (5) קצת חיטצה, תרתיח אותה היטב במים ותסנן אותה (6) ותשפוך הכל בקערה ותשפוך עליה את המים ההם (7) ותערבנו עם ב' עמוד ב'

(1) ותקח לך מקצת מתרסיל הקידה [.....]

(2) במדה שזה דבר שיש בו טוב (?), תקח אותו, אבל אם חוסר (?) [.....]

(3) הריני מיחד הדרתו במיטב השלום והשיך מחרוזת [מיטב] ב הש [לום]

(4) ואני מיחד הדרתו במיטב השלום ואחיי כולם שיחדים הדרתו (5) במיטב

השלום ור יצחק מיחדו בשלום ובנו השיך יתסף מיטב (6) השלום. ודיי

בה' ומה טוב הוא כמבטח.

נכתב באמצע ש [בט].

הכתובת (בקצה העמוד התחתון, כתובה באופן הפוך לכתוב למעלה, כרוביל)

הדרת אדוני השיך הנערץ אבי זכרי יהודה הכהן [.....]

בן יוסף הכהן ס' (ופו) ס' (וב) סג'לפאסי

יארין ה' ימיו ויתמיד יקרו ב [.....]

5 ברכאת - במס' 20, ה, ש' 1, שהוא שימסש בית דין, סופיע שם זה בצורתו העברית.

6 חסרים - במקור: בהאריב', מטבע שאין בו המידה הנכונה של מתכת יקרה.

והם ישובו אליך - כך אופרים בצורה מנומסת, במקום: הריני שולח אותם בחזרה. באותו סגנון כותב ר' יהודה הלוי, באותו ענין בדיוק, ע"י להלן 203, ש' 2.

7 הודעתיו - את ברכות לבדי.

8 אך לא - במקור: פכף, "ואיך?".

13 הכסף הישן - במקור: אלקרימה, כסף מטביעה שאינה עוברת עוד לשוק, ע"י להלן מס' 61, עמוד ב' ש' 4 ~~במבוא עמ'~~. לכאורה מדובר כאן על עסק שונה מן הקודם.

14 הכרכום - במקור: אלזע [פ]ראן. הכותב מתנצל שאינו יכול לשלוח את הכסף בידי מי שאנו זכרי ציינו, כי כבר הסריה עליו מקודם ע"י ששלח בידיו מסען של כרכום.

Handwritten notes in Hebrew script, including phrases like "10 - 10 שמונה", "מאן מאן אלון היום", and "בימים ההם".

בראש העמוד

1 אפרים בן אסמאעיל - הוא למשל השולח של המכתב כ"י בודליאנה

(Catalogue 2669 No 25) Ms. Heb. d 47, fol. 62

2 - 3 חתימה - במקור כס, כתב. לא כל עסק נעשה בכתב. אך אם צו

אחד חתם על קבלה, גם הצד השני היה זקוק לחתימה, כדי להיות פסור מתביעות.

4 ציר - במקור "ציר", כלומר ציר של דגים כמו בעברית, ע"י דוני.

וטמטש כאן לצרכים רפואיים.

6 המים ההם - כלומר הציר.

עמוד ב'

1 תרמיל הקידה - במקור כִּיָּאר (קסוא) שֶׁנְכַר. התרמיל של *Cassia Fesulula L*

מאיר הוּרָן, עשבי רפואה. מס' 387.

2 מאחר שהשורה הראשונה קטועה, אין קריאתן ותרגומן של המלים

הראשונות בש' 2 בטוחים. נראות האותיות הבאות: אלתד אן שי פיה כיר,

ותרגומו (המפוקפק): במדה שזה דבר שיש בו טוב. ואולי יש לצרף "שיפיה"

למלה אחת; הסוה "שייף": רפואה לעיניים. אך מבחינת הצורה אין

לישב את המשפט.

3 מתרוז בן יעקב היה סותר בעל אוניות חשוב בעיר עדן. הוא היה

גיטור של מקבל המכתב. בוודאי שהה אותה שעה בקהיר או התישב בה, עיין

מס' 34, ד, עמוד ב, ש' 1 - 4.

מיטב השלום - לשון קצרה זו, עיין להלן ש' 5, מצויה בין ידידים.

6 ודיי בה' ומה טוב הוא כמבטח - מליצה מוסלימית טובהקת שמקורה

בקוראן סורה 3, פסוק 173 (לפי ההוצאה הרשמית המצרית. בהוצאת *Flügel*

פסוק 167). תרגומתי כאן "וכיל", מלה שמשמעותה בדרך כלל "בא כוח"

"איש שטומכים עליו", לפי סורה 39, פסוק 38: דיי באללה, עליו יבטחו

הבוטחים.

מליצה זו היתה מצויה במכתבים מוסלימים, גם בסיומיהם, ע"י דיסריך,

מכתבים ערביים, עמ' 49.